

En frugtbar målsætnings- og prioriteringsproces forudsætter et samvirke mellem de af menigheden valgte repræsentanter og præsterne, som hver har deres baggrund for at kunne bidrage hertil.

I denne sammenhæng er det vigtigt at understrege, at menighedsrådslovens § 1 er tæt forbundet med samme lovs § 37. Det fremgår heraf at præsten, for så vidt angår udøvelsen af sin pastorale forpligtelse, herunder forkyndelse, sjælesorg og undervisning, er uafhængig af menighedsrådet.

Spørgsmål 17:

Ministeren bedes uddybe i hvilket omfang det gejstlige tilsyn, jf. bemærkningerne pkt. 3.1, kan pålægge præsten at udføre en given handling, herunder hvorvidt det gejstlige tilsyn kan pålægge præsten at udføre en given handling vedtaget af menighedsrådet?

Svar:

Det gejstlige tilsyn kan som udgangspunkt ikke pålægge præsten at udføre en konkret handling vedtaget af menighedsrådet. Dette gælder som nævnt i svaret på spørgsmål 16 både efter den nuværende retstilstand og efter forslaget.

Når det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at menighedsrådet kan rette henvendelse til det gejstlige tilsyn, er dette møntet på situationer, hvor præsten enten grundet tidspres føler det umuligt at prioritere de pågældende opgaver, eller hvor der er problemer i samarbejdet mellem præsten og menighedsrådets valgte medlemmer.

I disse situationer kan menighedsrådet rette henvendelse til de gejstlige tilsynsmyndigheder, dvs. provst og biskop. I det første tilfælde, hvor præsten grundet tidspres ikke ser sig i stand til at udføre en given opgave, kan menighedsrådet anmode om, at den gejstlige betjening i sognet bliver opnormeret. I det andet tilfælde er det tilsynets opgave at vurdere, hvad der kan gøres for at forbedre samarbejdet i menighedsrådet.

Spørgsmål 18:

Frygter ministeren ikke, at en målsætning om, at præster ved embeder, hvor der er flere præster skal have en høj grad af enighed om valget af en leder, jf. bilag 10 vil føre til en teologisk »harmonisering« og undertrykkelse af teologiske mindretal?

Svar:

Nej overhovedet ikke, jf. min besvarelse af Kirkeudvalgets spørgsmål 14 og 16. Det handler om det praktiske samarbejde i forhold til kirkefunktionærerne.

Spørgsmål 19:

Vil ministeren fremsætte et ændringsforslag til lovforslagets § 1, nr. 12, der indebærer at ordene »pastorale forpligtelse« erstattes af »embedsvirksomhed«, i benægtende fald bedes ministeren yde teknisk bistand til et sådant ændringsforslag?

Svar:

Nej, jeg ønsker ikke at fremsætte et ændringsforslag som det nævnte.

Lovforslagets § 1, nr. 12 er i overensstemmelse med den formulering, som en enig arbejdsgruppe foreslog i betænkning 1477/2006 »Opgaver i sogn, provsti og stift«. Det er således denne betænkning, som har dannet grundlag for ordlyden, som er en præcisering, der ikke ændrer på bestemmelsens juridiske indhold.

Lovforslaget har gennemgået en grundig høringsproces. Af høringsnotatet, side 3 (L 160 – bilag 1) fremgår følgende omkring høringsvarene vedrørende lovforslagets nuværende § 1, nr. 12 (den daværende § 1, nr. 11):

»Biskopper og stiftsøvrigheder:

10 har forholdt sig positivt til forslaget. Ingen har forholdt sig negativt.

Organisationer:

12 – Landsforeningen af Menighedsråd, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening, DOKS, FAKK, Foreningen af Sognemedhjælpere i Danmark, Dansk Kirkemusikerforening, Danmarks Kordegneforening, Danmarks Kirketjenerforening, rektor for TPC, Kirkeligt Samfund og Kirkefondet – støtter forslaget.

Kirkeligt Samfund foreslår, at § 37 formuleres: »Præsten er i udøvelsen af sine pastorale forpligtelser, herunder sin forkyndelse, sin sjælesorg og sin undervisning uafhængig af menighedsrådet; dog forudsættes det, at præsten samvirker med menighedsrådet om det kirkelige liv i sognet«. Samtidig stilles forslag om, at menighedsrådslovens § 34, stk. 4 ændres til: »Menighedsrådet skal indkalde til et menighedsmøde en gang om året, fx i forbindelse med rådets behandling af